

langt, langt mere end Lønspørgsmaalet, der spiller Rollen i vore Forhold for Tiden; i hvert Fald tør jeg sige det med fuldkommen Vished for alle Artiklers Vedkommende, der kan betegnes som Masseforbrugsartikler.

Nu er Forholdet jo det, at naar disse Ting diskuteres, saa ser man fra den ene Side og fra den anden Side Postulat stillet op overfor Postulat, og det er i Regelen ikke saadan, at man kan sige: Det er ikke sandt, hvad du siger. Der er en Sandhed baade paa den ene Side og paa den anden Side, men det, der er det forkerte ved det, er, at det er ikke *hele* Sandheden, man faar. Saadan har vi jo f. Eks. hørt det ærede Medlem Hr. Stauning anføre, hvordan Lønnen fra 1921 er nedsat med 40 pCt., medens Pristallet kun er gaaet ned med 33 pCt. Det er naturligvis Sandhed, det er klart, men Dagen efter kommer Hr. Langkjær og oplyser for os, at det er, fordi det ærede Medlem til Udgangspunkt har taget Aaret 1921, og der har fundet en stærk Lønstigning Sted lige før 1921; hvis man ser paa hele Tiden fra 1914 og op til Dato, finder man, at Lønstigningen har været endogsaa meget betydelig over Prisstigningen. Den ene kan have Ret, og den anden kan have Ret; ingen af dem, i hvert Fald ikke den ene af Herrerne, har sagt hele Sandheden.

Og det er af meget stor Betydning at faa undersøgt hele Spørgsmaalet, der jo ikke er et teoretisk Spørgsmaal, men et Spørgsmaal af de allerbetydeligste praktiske Konsekvenser. Det er af den største Vigtighed at faa hele dette Spørgsmaal undersøgt, og hver lille Ting, man er i Stand til at slaa fast gennem objektive og uimodsige-lige Kendsgerninger, er et Skridt frem imod Erkendelsen af det hele.

Men saaledes som Forholdene ligger i Øjeblikket, tror jeg ikke, det vil være heldigt at overgive saadanne Undersøgelser enten til Arbejdsgivere eller til Arbejdere eller til Politikere. Jeg tror, at deres naturlige Sted er et helt andet, nemlig i det neutrale Statistiske Departement, som er vant til at udføre den Slags Arbejde, og for hvilket det ikke kan være et Arbejde, der volder særlig Vanskelighed. Jeg ved naturligvis meget godt, at der i Statistisk Aarvog findes Opgivelser i saa Henseende, men skal man faa noget ud af dem, maa man give sig til at udføre Beregninger. Det er ikke saadan, vi skal have det; vi skal have, og det burde vi have haft for lang Tid siden, et Ark Papir udgaaet fra det Statistiske Departement, i hvilket alt, hvad der kan konstateres ad objektiv Vej med Hensyn til Forholdet imellem Lønstigning og Prisstig-

ning og alt andet, der vedrører Lønnen, er fremsat paa en saa anskuelig Maade, at ogsaa den, der ikke er trænet i Beregninger eller i at se paa disse Ting, straks kan se, hvad Resultatet er.

Ad denne Vej — og den burde man alle-rede være gaaet, og nu bør man gaa den hurtigst muligt — kan man naa til at slaa visse bestemte Kendsgerninger fast, som man siden ikke vil kunne komme udenom. Og hvis det Statistiske Departement, hvad jeg godt kunde tænke mig, under disse Ud-arbejdelser ogsaa har Brug for Arbejdsgivere og for Arbejdere, kan det tilkalde saadanne og drøfte Spørgsmaalet med dem; for det er et Spørgsmaal, hvor ikke alt er gjort med Tallene, men man maa have nogen Forstaaelse af det Liv, der ligger bag-ved disse Tal.

Jeg anmoder altsaa om, at en Under-søgelse af denne Art snarest muligt maa blive sat i Gang, og samtidig anmoder jeg den højtærede Statsminister om, at det dog endelig ikke maa gaa saaledes, som det ærede Medlem Hr. Stauning antydede, da han havde Ordet, at efterhaanden som Understøttelsen slipper op, glider de, for hvem dette sker, ud af Tallet paa de arbejdsløse. For det er af den største Vigtighed, det er ganske uundværligt for os herinde og for Befolkningen i Almindelighed, at man fra Uge til Uge kan følge den virkelige, effektive Arbejdsløshed, og det maa man naturligvis kunne sørge for ad andre Veje, selv om nogle glider ud af de Lister, som for Tiden føres.

Jeg vil saa gerne sige et Par Ord om det ærede Medlem Hr. Pinstrups Tale i de jyske Landboforeninger, men jeg skal gøre det meget kort. Det gaar egentlig kun ud paa, at ogsaa jeg vil melde mig som en af dem, der tog Forargelse af denne Tale. Hvis Referatet holder, er det en Tale, der ikke passer i Tiden. Vi har ikke Brug for Op-hidselse; kan vi dæmpe af, saa lad os gøre det; men det ærede Medlem kan jo blot tage Landet rundt og holde nogle Foredrag af den Art — jeg gaar stadig ud fra, at Referaterne er nogenlunde rigtige —, saa vil han snart se, hvordan det virker, og jeg tror, at lige saa lidt Landbruget som Byerne vil have nogen Gavn af den Virkning.

Dernæst vil jeg gerne henvende et Par Ord til det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg. Det ærede Medlem er jo en Mand, der ud-taler sig meget jævnt og roligt og lige til; jeg har ikke den Ære at kende det ærede Medlem udenfor Salen her, men jeg vilde da ikke tro, at der stak noget stort Tempera-ment i ham. Saa meget mere maatte det da